

потенціалу; прийнятності рівня ризику, пов'язаного із реалізацією інвестиційної стратегії; результативності інвестиційної стратегії.

Процес розробки стратегії інвестування на підприємстві повинен спиратися на аналіз розглянутих підходів і сучасні економічні умови. Має бути визначена така методика інвестиційної стратегії, яка дозволяє максимально ефективно використовувати інвестиційний потенціал для розвитку підприємства.

Список використаних джерел

1. Брич В. Я. Шушпанов П. Г. Шляхи вдосконалення регулювання зовнішньої трудової міграції населення. Україна: аспекти праці. 2010. № 4. С. 28-30.
2. Брич В., Нагара М. Методологічні засади розвитку коучингу в Україні. Україна: аспекти праці. 2009. № 6. С. 18-23.
3. Дармилова Ж.Д. Выбор инвестиционной стратегии функционирования предприятия в конкурентной среде. Вестник Адыгейского государственного университета. Серия : Экономика. 2012. № 1. С. 141-145.
4. Лойко В.В., Бродюк І.В. Інвестиційна стратегія в системі стратегічного набору підприємства. Глобальні та національні проблеми економіки. 2015. Випуск 6. С.363-365.
5. Бутов А. М. Фінансовий аутсорсинг та його застосування в управлінні діяльністю підприємства Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2015. Випуск 5. С. 91-95.
6. Пуцентейло П.Р. Концептуальні засади функціонування м'ясопродуктового підкомплексу в системі АПК України. Вісник Донецького національного університету. Серія В: Економіка і право. 2010. № 1. С.134-138.
7. Пуцентейло П.Р., Гуменюк О.О. Детермінанти аналітичного забезпечення процесу управління діяльністю підприємства. Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту: Серія «Економіка і управління». 2015. Вип. 34. С. 402-414.
8. Язлюк Б. Застосування диверсифікації при реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії підприємства. Наука молода. 2010. № 14. С. 198-202.
9. Язлюк Б. Стратегія інноваційної безпеки як подолання асиметрії конкурентоспроможності підприємств у міжрегіональному розвитку. Наука молода. 2012. Вип. 18. С. 178-184.

Тетяна Гундик

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Характерною рисою функціонування сучасного світового господарства є інтенсивний розвиток міжнародних економічних відносин, однією із форм яких є зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) підприємства. Ведення ЗЕД підприємствами передбачає її чітку організацію, одним із основних елементів якої є визначення стратегії ЗЕД, оскільки від правильності її постановки безпосередньо залежить ефективність виходу підприємства на зовнішній ринок.

Зовнішньоекономічна діяльність є одним з головних способів отримання підприємствами конкурентних переваг, оскільки дозволяє їм найбільш раціонально і ефективно використовувати ресурси та розподіляти капіталовкладення за рахунок встановлення нових господарських зв'язків, розвитку потенціалу підприємства, поглиблення спеціалізації, поширення впливу на інші регіони тощо.

З метою здійснення ефективної зовнішньоекономічної діяльності підприємства розробляють стратегію, яка є сукупністю перспективних планів і завдань. Стратегію діяльності окремого суб'єкта господарювання можна відобразити у вигляді ланцюга, основними ланками якої є: аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища; розробка місії та виокремлення цілей підприємства; вибір конкретної стратегії розвитку; реалізація підприємством обраної стратегії.

Стратегія ЗЕД підприємства є однією зі складових загальної стратегії підприємства і являє собою план розвитку підприємства стосовно діяльності пов'язаної з виходом на зовнішній ринок, завоюванням бажаної частки ринку, розширення та підтримання своїх позицій. А також – це комплекс управлінських рішень, які звужують всю множину можливих зовнішньоекономічних дій підприємства до сукупності найбільш ефективних з точки зору довгострокових цілей сформульованих у загальній стратегії. При формуванні такого комплексу рішень мають враховуватися можливі дії та протидії інших учасників ринкових відносин [3, с. 7].

Розробка стратегії ЗЕД підприємства здійснюється на основі його зовнішньоекономічного потенціалу і має передбачати такі етапи:

- дослідження ринків декількох країн і складання прогнозу щодо майбутнього розвитку діяльності підприємства, виявлення можливостей та загроз, сильних і слабких сторін, оцінка конкурентоспроможності та прогнозування її зміни;

- визначення місії, мети та цілей ЗЕД підприємства;

- стратегічний аналіз, який полягає в порівнянні мети і цілей ЗЕД з результатами аналізу середовища ЗЕД, виявлення та усунення розривів між ними, вироблення альтернативних стратегій (варіантів стратегічного розвитку);

- моделювання варіативних сценаріїв розвитку подій (оптимістичного, песимістичного та найбільш вірогідного) і дослідження впливу кожного на сформульовані альтернативні стратегії ЗЕД;

- вибір найбільш прийнятної стратегії ЗЕД;

- підготовка кінцевого варіанту стратегічного плану зовнішньоекономічної діяльності підприємства;

- розробка тактичних середньострокових планів ЗЕД.

- формування оперативних планів та проектів [1, с. 22].

Далі розпочинається процес реалізації стратегічного плану, тобто процес стратегічного управління. Він передбачає не лише організацію реалізації стратегії ЗЕД але і її практичну оцінку, контроль за виконанням і зворотний зв'язок, якщо виявляються помилки, недоробки у формуванні стратегічного плану на будь-якому із етапів. Інколи такий зворотний зв'язок передбачає часткові зміни місії та цілей ЗЕД, якщо вони виявилися до певної міри нереальними. Зворотний зв'язок можливий на будь-якому з етапів формування стратегії.

Розвиток стратегії ЗЕД підприємства повинен ґрунтуватися на ключових принципах, що спираються на висновки про умови стійкого розвитку підприємства, а саме: принцип розвитку (система формування стратегії повинна бути орієнтована на прийняття рішень, що забезпечують розвиток підприємства, зокрема кількісне та якісне нарощування потенціалу); принцип залежності від зовнішнього середовища (зовнішнє середовище визначає стратегічну модель поведінки підприємства); принцип адекватності (сприяння адекватному реагуванню на зовнішні зміни); принцип зворотного зв'язку із зовнішнім середовищем (для формування й ефективної реалізації стратегії необхідно сформувати контур зворотного зв'язку із зовнішнім середовищем, що забезпечує генерування й інтерпретацію інформації про зовнішні та внутрішні імпульси) [2, с. 29].

Розробка стратегії зовнішньоекономічної діяльності підприємства найбільшою мірою дозволить реалізовувати такі ознаки міжнародної діяльності як прискорювач економічного зростання і каталізатор ефективного розвитку підприємства. Складові моделі стратегії ЗЕД дозволяють досягти балансу між цілями різних рівнів в системі управління, між бажаними результатами і факторами їх досягнення, тобто в сукупності відображають спільність цілей,

оскільки всі їх параметри спрямовані на виконання єдиного завдання – підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел

1. Баула О.В., Сачук А.В. Особливості розробки стратегії та організації зовнішньоекономічної діяльності підприємства в сучасних глобалізаційних умовах господарювання. Економічні науки. Сер. : Облік і фінанси. 2013. Випуск 10(2). С. 16-25.
2. Брич В. Я. Шушпанов П. Г. Шляхи вдосконалення регулювання зовнішньої трудової міграції населення. Україна: аспекти праці. 2010. № 4. С. 28-30.
3. Брич В., Нагара М. Методологічні засади розвитку коучингу в Україні. Україна: аспекти праці. 2009. № 6. С. 18-23.
4. Бутов А. М. Фінансовий аутсорсинг та його застосування в управлінні діяльністю підприємства Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2015. Випуск 5. С. 91-95.
5. Джусов О.А., Прокоф'єва А.Д. Стратегічні альтернативи розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємств. Вісник Дніпропетровського університету. Сер. : Менеджмент інновацій. 2014. Випуск 3. С. 24-31.
6. Кісь О.П. Формування стратегії зовнішньоекономічної діяльності підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.06.01. Харків. 2005. 21 с.
7. Пуцентейло П.Р. Формування і розвиток інфраструктури аграрного ринку. АгроІнКом. 2008. № 1-2. С. 9-11.
8. Пуцентейло, П.Р. Конкурентоспроможний розвиток галузі тваринництва як найвищий рівень прояву конкуренції. Інноваційна економіка. 2014. № 3 (52). С. 55–61.
10. Язлюк Б.О. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. Тернопіль : Економічна думка, 2012. 194 с.
11. Язлюк Б., Бутов А., Костецький В. Теоретичні основи сутності та змісту інновацій та інноваційної діяльності. Галицький економічний вісник. 2012. № 6 (39). С. 52-65.

Олена Гунчик

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

Тетяна Дідоренко

к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ОБІГУ КРИПТОВАЛЮТИ В СВІТІ

Інтерес до криптовалют в світі зростає. Не виняток і Україна, де, щоправда, не всі розуміють, що це таке, але уважно стежать за змінами курсу біткойнів.

Розвиток технології Блокчейна це глобальний процес, який неможливо зупинити ніякими заборонами і законами. І для того, щоб це зрозуміти, необхідно як мінімум зайнятися ліквідацією цифрової безграмотності і починати не тільки зі шкільної лави і вузів, але, перш за все, з організації спеціальних курсів, занять, конференцій, форумів та інших заходів на різних рівнях, починаючи з категорії чиновників і завершуючи широкими «пластами громадськості». Адже освоювали ж ми зовсім недавно інтернет, і листи вчилися посилати по електронній пошті, і відкривати акаунти в соцмережах. Все це вже увійшло в повсякденність, і ми це робимо не замислюючись. Приблизно така ж ситуація з Блокчейном, який багато хто не розуміє зважаючи на складність сприйняття або не хочуть розуміти, але це всього лише справа часу.